No. 23. 1862.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Zaturdag 22 Februarij.

Deze courant verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags.
Binnen deze gemeente en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure.
De abonnementsprijs per drie maanden is ƒ 3, franco per post ƒ 3,40.
De inzending van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens.

UITGEVERS:
DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboort doodbekendmakingen enz. van één tot zes regels ƒ 1,50, voor elken regel daarboven 22 cent; met 35 cent zegelregt voor elke plaatsing. De betaling geschiedt kontant.
Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen.

GOES BOEKHANDEL

Editie van vrijdag avond 8 ure.

Middelburg 21 Februarij.

Van een groot aantal gemeenten vindt men in de couranten berigten omtrent de viering van 's konings jaardag. Ook uit deze provincie ontvingen wij van onderscheidene plaatsen min of meer uitvoerige verhalen van de feestelijkheden, welke op dien dag hebben plaats gehad. Onzen lezers zouden die verhalen zeker te eentoonig voorkomen, daar ze onderling wat den inhoud betreft weinig verschillen, en ook veelal overeenkomen met hetgeen in vorige jaren is gemeld. In plaatsen waar garnizoen ligt, hadden de feestelijkheden grootendeels een militair karakter en werden parades gehouden en assauts gegeven. Te Dordrecht leverde die dag evenwel iets oorspronkelijks op, en wij laten daarom den brief van onzen korrespondent uit die gemeente hier volgen:

„En Dordrecht zou niet koningsgezind zijn! En het zou, gelijk men in de laatste jaren voorgaf, op grond van de weinige feestvreugde die er op 's konings verjaardag heerschte en van het gering aantal vlaggen dat uit de woningen wapperde, geen sympathie gevoelen voor het hoofd van den staat!! Wie dit beweren durft had slechts aan den morgen van dezen dag een deel van Dordrechts straten te doorwandelen om zich aanstonds gelogenstraft te zien. Wat een vreugde, wat een opgewondenheid onder die groote schare, welke zich heden morgen ten negen ure als het ware verdrong in den omtrek der Groote kerk! Hoe was op ieders gelaat ingenomenheid met het feest te lezen! Talrijk waren ze, vooral onder de jeugd, die dezen dag met blijdschap begroetten. Trouwens er was daartoe reden. Op een bijzondere wijze werd dat feest heden gevierd. Het was niet langer voldoende voor het warme dordsche hart om, gelijk vroeger, dien dag herdacht te zien door parade van schutterij en 20 artilleristen, alhier in garnizoen, door diner bij burgemeester of kommandant der schutterij, ja, wat zelfs een enkele maal als bij uitzondering gebeurde (en dan was de feestvreugde ten top gestegen) door muziek op het marktplein, — grooter werden de eischen der dordtenaren en hooger genot werd hun dan ook bereid. Een onzer ingezetenen, sedert kort als muziekmeester hier gevestigd, heeft bedacht om 's konings geboortedag door eene in overeenstemming met de behoeften der burgers op bijzonder indrukwekkende en plegtige wijze te vieren. Op de bovengalerij der Groote kerk heeft zich heden morgen omstreeks half tien een 25tal liefhebbers geschaard, die onder de leiding van gemelden heer, op het oogenblik dat de groote vlag op den toren geheschen werd, uit hunne koperen blaasinstrumenten eenige choraaltoonen deden hooren en zulks aan de vier hoeken achtereenvolgens herhaalden. Hierop werd door hen het Nederlandsch volkslied gespeeld.

„Het is jammer dat de ontwerper er niet aan gedacht heeft om liever het Wilhelmus aan te heffen eer dat de oranjevlag ten top geheschen is. Dat was veel eigenaardiger geweest. Toch was het volk tevreden en opgewonden genoeg. Ook de groote meerderheid der ingezetenen schijnt ingenomen met die zoogenaamde plegtigheid (de Dordsche courant o. a. noemt die aardigheid een „eigenaardige plegtigheid.") Anderen evenwel lagchen er mede en vinden het dwaas, tot groot misnoegen hunner medeburgers. Ieder echter heeft het regt er het zijne van te denken. En dit zullen de lezers van uw blad ook wel doen."

* Uit Dordrecht schrijft men ons verder nog het volgende onder dagteekening van den 19 dezer:

„Ll. maandag 's avonds ten 11 uur ongeveer, brak er in een tapperij met toebehoorend boeren-erf, even buiten de stad gelegen, een hevige brand uit, die echter vrij spoedig werd gebluscht. Een uur later werden op last van den officier van justitie de voormalige bewoners gearresteerd. Zware vermoedens, gegrond zoowel op de omstandigheden en de antecedenten van het hoofd des gezins, als op de wijze waarop de brand uitgebarsten was, en op de houding der bewoners, hebben aanleiding gegeven tot hun in hechtenisneming."

De gedeputeerde staten van Zeeland hebben, onder dagteekening van 14 februarij, de volgende cirkulaire gezonden aan burgemeester en wethouders der gemeenten in deze provincie:

„Bij de kennisneming der aan ons, naar aanleiding van art. 181 der gemeentewet, medegedeelde processen-verbaal van in de maanden december en januarij ll., gedane opneming der boeken en kas van den gemeente-ontvanger; heeft het onze aandacht getrokken dat in sommige gemeentekassen zulke belangrijke geldsommen aanwezig waren.

„Bij twee gemeenten overtrof het cijfer dier gelden de inkomsten der gemeente van een geheel jaar, terwijl bij vele anderen dit meer dan de helft of een derde dier inkomsten bedroeg.

„De oorzaak hiervan meenen wij nergens anders aan te kunnen toeschrijven dan aan de verkeerde gewoonte van sommigen uwer om zoodanige uitgaven die tot geene jaarwedden betrekking hebben of op bepaalde tijdstippen moeten worden gedaan, eerst betaalbaar te stellen tegen het tijdstip waarop de rekening der gemeente moet worden opgemaakt.

„Behalve dat dit met een goed geldelijk beheer niet strookt, is het niet wel te verantwoorden om doorgaande hoogere sommen onder den gemeente-ontvanger in de gemeentekas te laten dan waarvoor de gestelde borgtogt van den ontvanger, als meestal gegrond op een tiende van den jaarlijkschen ontvang, tot waarborg strekken kan, daar dit alligt tot misbruik van de zijde van den ontvanger en tot nadeel der gemeente kan leiden, gelijk dit dan ook in de laatste dagen in eene gemeente van dit gewest is gebleken, daar bij de opneming der kas van den gemeente-ontvanger een tekort is bevonden van nagenoeg f 1700, waarvoor slechts een borgtogt bestaat van f 1000 inschrijving op het grootboek der 2½ pct. nationale schuld.

„Voor zoo ver de bedoelde gewoonte ten uwent mogt bestaan, moeten wij u ernstig aanbevelen om in het belang uwer gemeente daarvan terug te komen, en steeds voor alle uitgaven, voor afdoening vatbaar, waarvoor voldoende gelden aanwezig zijn, dadelijk bevelschriften tot betaling af te geven, en te zorgen er spoedig betaling op volge, of wanneer het hooge bedrag der aanwezige gelden zijnen oorsprong mogt vinden in de goede saldos van rekeningen, waaraan nog geene bestemming is kunnen worden gegeven, aan den gemeenteraad een voorstel te doen om een gedeelte dier gelden te bezigen tot buitengewone aflossing van schulden, indien de gemeente daarmede mogt zijn bezwaard.

„Voorts geven wij u in het belang uwer gemeente in ernstige overweging om aan het voorschrift van art. 181 der gemeentewet steeds te voldoen op onbepaalde en onverwachte tijdstippen, met dadelijke mededeeling van het op te maken proces-verbaal aan onze vergadering.

„Ten slotte meenen wij u in kennis te moeten stellen met het voornemen onzer vergadering om, gebruik makende van de bevoegdheid haar bij het 2e lid van art. 116 der gemeentewet toegekend, nu of in het vervolg zoodanige opneming van harentwege te gelasten of door eene kommissie uit haar midden te doen bewerkstelligen, zonder dat uit zoodanigen maatregel eenig mistrouwen van onze zijde mag worden afgeleid omtrent het bestuur of den ontvanger der gemeente, die welligt bij keuze en zonder eenige bijzondere aanleiding aan dien maatregel zou worden onderworpen."

Dingsdag had voor het provinciaal geregtshof van Zuid-Holland de behandeling plaats van de zaak van den minister van financiën tegen de heeren G. de Bruijne en jhr. mr. A. van Reigersberg Versluys, als kommissarissen van het muzijkgezelschap „Uit kunstliefde," te Middelburg.

De rijksadvokaat, mr. G. Delprat, bestreed voor de administratie in de eerste plaats het vonnis van de arrondissements regtbank te Zierikzee, waarvan het hooger beroep aan het hof van Zuid-Holland was opgedragen, nadat het arrest van het hof van Zeeland, waarbij de gedaagden waren vrijgesproken, door den hoogen raad was gekasseerd. In de tweede plaats betoogde de rijksadvokaat, dat de zeven processen-verbaal waren opgemaakt in overeenstemming met de wet, en konkludeerde tot toepassing van de boeten bij de wet bepaald tegen het uitoefenen van patentpligtige bedrijven zonder zich van patent te hebben voorzien.

Mr. D. van Eck, als gemagtigde en advokaat der gedaagden en geïntimeerden, meende zich in de eerste plaats te moeten beklagen over de inkonsekwente houding van de administratie. Zes en dertig jaren lang had Kunstliefde bestaan en was steeds door de zelfde statuten geregeerd. Gedurende dien tijd waren aanhoudend de voornaamste ambtenaren van de belastingen leden van dat gezelschap geweest; en daaronder kon men ook tellen ambtenaren die thans zoo zeer de vervolging ondersteunen, en nooit hadden zij vroeger aan vervolging gedacht. Van waar dan die inkonsekwencie? Spreker vond den sleutel alleen in die treurige maar nog al bekende zucht van sommigen om, zoo als men dat noemt, de belastingen produktief te maken.

Nog meer af te keuren achtte spreker de wijze waarop de administratie was te werk gegaan. Zelve had zij Kunstliefde op de kohieren van 1858—59 doen brengen, maar toen hadden gedeputeerde staten beslist dat Kunstliefde geen patent noodig had. Sedert poogde de administratie de regtsmagt van gedeputeerde staten, dat is, van den door de wet alleen bevoegd verklaarden en door de administratie erkenden administratieven regter te ontduiken, door voor het dienstjaar 1859—60 Kunstliefde niet meer op de kohieren te plaatsen maar het te laten spelen, om daarna tegen iedere handeling proces-verbaal te laten opmaken en de zaak te brengen voor den korrektionnelen regter.

Maar de hoofdzaak is en moet zijn betaling van het patentregt. Dat doel kon men nooit bereiken door korrektionnele vervolgingen, want de beslissing over de betaling van het patentregt bleef aan den administratieven regter, de gedeputeerde staten, overgelaten. Wat beteekenden dus die korrektionnele vervolgingen anders, dan eene poging om daardoor de kommissarissen van Kunstliefde zoodanig af te matten, dat deze zich ten slotte wel zouden verpligt gevoelen om het patentregt te betalen, ofschoon zij daartoe niet gehouden waren, maar omdat zij daardoor gedwongen werden door de hun aangedane moeijelijkheden. En nu zeide spreker het aan het oordeel van ieder over te laten of zulk eene houding, vooral van de administratie van de belastingen, die toch ook voor de waardigheid van den staat had te waken, loyaal was te noemen?

Mr. van Eck zeide verder, zich volkomen te vereenigen met het systeem door het hof van Zeeland, op voordragt van den advokaat der gedaagden mr. W. C. Borsius, aangenomen, dat namelijk de korrektionnele regter niet kon veroordeelen tot straf, indien niet vooraf ter zijner kennis was gebragt het bewijs, dat door de bevoegde administratieve magt het feit patentpligtig was verklaard. Hij wees daarbij op het zeer juiste betoog van mr. G. A. Fokker, lid van gedeputeerde staten van Zeeland, en op zijn eigen betoog daarover voor den hoogen raad gevoerd en te vinden in het Weekblad van het regt. Maar dat arrest was te niet gedaan door den hoogen raad en ofschoon de verdediger daardoor geenszins in zijne overtuiging was geschokt, acht hij het niet in het belang zijner kliënten, die daardoor slechts van instantie tot instantie zouden worden gesleept, op de handhaving van het stelsel van het hof van Zeeland aan te dringen.

Tot bestrijding van de vordering der administratie voerde de advokaat der gedaagden aan: 1. dat hier geene sprake kon zijn van muziekpartijen, maar alleen van oefeningen, dat zijn voorloopige pogingen om zich in staat te stellen later een muziekpartij of koncert te geven. Als iedere oefening met patentregt moest worden belast, dan was deze vervolging meer dan eene zucht om de belastingen produktief te maken, dan strekt zij om bijna iedere uiting van het kunstgevoel onmogelijk te maken, en zette den domper op de veredeling en de beschaving der natie als gevolg van de ontwikkeling van het kunstgevoel. De wet belastte alleen muziekpartijen, en dat het hier slechts oefeningen gold, dat bewezen de stukken van het geding en de statuten van het gezelschap, dat trouwens zich geregeld van patent voorzag, wanneer het werkelijk koncerten gaf; 2. toonde de verdediger aan, dat alleen van patentpligtigheid sprake kon zijn, indien er inteekening plaats had, of er entreegeld was betaald, en daarvan sprak de dagvaard niet, die alleen melding maakte van kontribuërende leden. Daardoor werd echter de toepassing der patentwet geenszins uitgemaakt. Mr. van Eck konkludeerde daarop: 1. tot vrijspraak en 2. tot ontslag van regtsvervolging. Na wisseling van re- en dupliek tusschen de beide heeren, droeg de advokaat-generaal, mr. W. F. G. L. François, zijne konklusie voor, waarbij hij de gronden, voor de geïntimeerden voorgedragen, bestreed, en verklaarde zich met de konklusie van de administratie der belastingen te vereenigen.

De uitspraak is bepaald op dingsdag 25 maart.

Gisteren morgen heeft het provinciaal geregtshof in Zeeland uitspraak gedaan in de zaak van Helena Pompoene, oud 23 jaren, werkster te Zierikzee, beschuldigd van kindermoord voor de eerste maal door de ongehuwde moeder gepleegd. Van de behandeling dezer zaak gaven we een overzigt in het nommer dezer courant van jl. dingsdag.

Bij het arrest dat door den voorzitter mr. C. W. E. Vaillant wordt uitgesproken, is door het hof overwogen: dat volgens de getuige Jacoba Paret, deze in den morgen van den 3 oktober 1861, tusschen 8 en 9 ure, gaande buiten de Westbarrière te Zierikzee, in een sloot heeft gevonden een pak, gewikkeld in een omslagdoek, hetwelk bij onderzoek bleek te bevatten het ongekleede lijkje van een kind van het mannelijk geslacht; dat twee deskundige getuigen, de heeren H. Goemans, med. chir. et artis obst. doct., en D. B. P. Zuurdeeg, heel en verloskundige, het lijkje dadelijk hebben geschouwd, en bevonden dat het was van een pas geboren kind, hetwelk voldragen en levensvatbaar was, na de geboorte geleefd en geademd heeft, en door gemis van de eerste behoorlijke verzorging is gestorven; dat de het visum repertum der deskundigen kenmerkende omstandigheden en gegevens van wetenschappelijke ervaring, uit welke tot het bestaan der gemelde feiten wordt besloten, ter teregtzitting door hen nader zijn ontwikkeld; dat de plaatselijke geneeskundige kommissie, blijkens ambts-

berigt, zich daarmede vereenigt, en het hof zich met een en ander vereenigende het bestaan dier feiten als in regten bewezen vaststelt; en evenzeer dat de beschuldigde binnen 8 dagen vóór 3 oktober ll. is bevallen van een voldragen of bijna voldragen kind; dat overtuigend is bewezen dat de beschuldigde is de moeder van het kind waarvan het lijkje gevonden is, op de volgende gronden: onder anderen dat de omslagdoek, waarin het gewikkeld was, aan de beschuldigde heeft toebehoord; dat die doek door de getuigen Cornelia Gerritse en Catharina Gerritse is herkend als de zelfde in welken, tijdens hij in het bezit van eerstgenoemde was, toevallig door brand gaten zijn ontstaan en daarna aan de beschuldigde door Cornelia Gerritse, in bijzijn harer zuster, is weggegeven; dat de getuige vrouw Schoenmaker dien doek ook heeft herkend; dat de beschuldigde het geschenk van dien doek niet ontkent, maar dat zij verklaart hem aan eene vreemde liedjeszangster te hebben weggegeven, zoo dat de in het water gevonden doek niet de hare is; dat volgens verklaring van vrouw Schoenmaker, de beschuldigde in den namiddag van woensdag 25 september door haar naar huis is gezonden, bij een haar gebragt bezoek op den volgenden dag te bed is gevonden, en vrijdag sporen eener plaats gehad hebbende bevalling zijn ontdekt; dat de beschuldigde steeds heeft ontkend van een kind bevallen te zijn, en zij verschillende wijzen heeft opgegeven, waarop zij de voorwerpen die hare bevalling aantoonen zou hebben verwijderd; dat die voorgevens echter niet afdoende zijn tegen de reeds vermelde wettig gestaafde daadzaken, dat op 25 of 26 september 1861 de beschuldigde is bevallen van een kind welks lijk op 3 oktober is gevonden in het water en waarvan de dood aan gebrek van de noodige voorzorg bij de moeder moet worden geweten; dat niet kan bewezen worden dat de dood opzettelijk is veroorzaakt; dat echter het verheimelijken harer zwangerschap en der geboorte, en in verband daarmede het weigeren van alle hulp bij hare bevalling en het verzuimen van alle voorzorgen, voor het kind den dood hebben veroorzaakt, die, zoo zij verleend waren, dien dood zouden voorkomen hebben; dat de beschuldigde toch steeds hare zwangerschap heeft ontkend en het haar gedane aanbod tot het verschaffen van de benoodigde kleederen als anderzins heeft afgeslagen; dat zij ook op den 26 of 27 september hare bevalling heeft ontkend of althans anders voorgesteld; dat de beschuldigde volgens verklaring der vroedvrouw Cornelia Kouwen, bij twee vroegere bevallingen van het noodige was voorzien, en de beschuldigde alzoo wist wat voor haar en haar kind noodig zijn kon.

Derhalve is aangenomen dat, niettegenstaande de ontkentenis van de beschuldigde, regtens en overtuigend is bewezen dat de dood van het kind zonder opzet door haar is veroorzaakt, welk feit moet worden gekwalificeerd als doodslag onwillig veroorzaakt door achteloosheid en verzuim van voorzorgen.

Het hof verklaart mitsdien de beschuldigde niet schuldig aan de haar ten laste gelegde misdaad van kindermoord, en schuldig aan den dood van haar kind zonder opzet te hebben veroorzaakt door achteloosheid en verzuim van voorzorg.

Dien ten gevolge wordt Helena Pompoene, op grond van art. 319 wetboek van strafregt, art. 207 1e lid wetboek van strafvordering, art. 52 wetboek van strafregt en art. 216 wetboek van strafvordering, veroordeeld tot eene korrektionnele gevangenisstraf van twee jaren en eene geldboete van f 25, met verwijzing in de kosten van het proces, des noodig te verhalen bij lijfsdwang.

Voorts wordt door het hof teruggave van de overtuigingsstukken bevolen, en door den president aan de veroordeelde te kennen gegeven, dat de wet haar drie vrije dagen toekent om van dit arrest in kassatie te komen, zoo zij meent dat daartoe termen aanwezig zijn.

Eene schilderij van den heer J. F. Schutz, welke door goede behandeling bijzondere opmerking verdient, is thans, benevens een paar teekeningen, in de teekenakademie alhier ter bezigtiging gesteld. De schilderij is voor de wereldtentoonstelling te Londen bestemd en zal binnen weinige dagen worden verzonden.

Het provinciaal blad no. 23 bevat de mededeeling dat de pruissische konsul te Vlissingen, de heer D. Uijttenhooven, tijdelijk belast is met de konsulaire zaken van Oostenrijk, en dat, in plaats van den heer P. Smith, aan wien op zijn verzoek, ontslag is verleend als vice-konsul van Italië te Vlissingen, de heer L. de Groof, konsulair agent van Frankrijk, tijdelijk belast is met de belangen van de italiaansche konsulaire delegatie.

---

* Een onzer korrespondenten te 's Gravenhage meldt ons het volgende:

„De tweede kamer zal, naar men zegt, eerst na paschen bijeenkomen. De regering bereidt in den tusschentijd verschillende belangrijke wetsontwerpen voor. Het is echter te verwachten, dat er veel verrigt zal worden; sektie-onderzoek, regeringsantwoorden, en — weg is het zittingjaar.

„Onder de talrijke valsche geruchten die dezer dagen opzettelijk verspreid worden, behoort ook dat aangaande eene zeer onheusche bejegening welke den heer van der Heim door den heer Thorbecke zou zijn aangedaan. De heer van der Heim zou zóó zeer gekrenkt zijn geworden, dat hij zich tot het vragen van zijn ontslag als kommissaris des konings in Zuid-Holland gedrongen gevoelde. Het is mij echter zeer aangenaam u te kunnen mededeelen dat de heer van der Heim deze geruchten in eene vergadering van het kollege van gedeputeerde staten bepaald heeft tegengesproken, onder bijvoeging dat hij van den heer Thorbecke een zeer vereerenden brief had ontvangen. Hij verzocht daarom dan ook aan de leden van genoemd kollege het gerucht zoo veel mogelijk tegen te spreken."

De Staatscourant van woensdag bevat het den minister van binnenlandsche zaken door den raad van toezigt op de spoorwegdiensten aangeboden verslag van den toestand der spoorwegen en de daartoe behoorende werken en gebouwen, en van de uitoefening der spoorwegdiensten in haren ganschen omvang.

Aan de voorgenomen reis naar Oost-Indië van den heer Gevers Deynoot, lid der tweede kamer, zal hij binnen kort gevolg geven.

Volgens magtiging des konings heeft de minister van financiën het verzoek van het bestuur van den Koninklijken zoölogisch-botanischen tuin te 's Hage, om de Koekamp in huur te verkrijgen, jl. dingsdag afgewezen.

Door de Nederlandsche handelmaatschappij is bekend gemaakt dat voortaan, aanvangende met de bevrachting van maart, door de schepen zullen moeten worden overgelegd twee certifikaten van zeewaardigheid, een van de Nederlandsche vereeniging van assuradeuren en een van Veritas. Het zelfde zal moeten worden geëischt van alle schepen op of na 1 april uit eene der nederlandsche zeehavens vertrekkende, welke later in de gewone retourbevrachting verlangen te worden opgenomen.

Benoemingen en besluiten.

LEGER. Benoemd bij het wapen der kavallerie, bij het 5e regement dragonders, tot 2en luitenant de kadet P. van Tienhoven, herkomstig van de Koninklijke militaire akademie, en bij het korps ingenieurs, mineurs en sapeurs, tot 2en luitenant de kadet H. S. Nederburgh, mede van de Koninklijke militaire akademie.

POLDERBESTUREN. Benoemd tot beheerder van den Joanna-Maria-polder (Zeeland) de heer A. J. Bierens.

BELASTINGEN. Benoemd tot ontvanger der direkte belastingen in- en uitgaande regten en akcijnzen te Terschelling de heer G. J. van Kerkwijk en te Wouw de heer P. Altena.

AKADEMIE VAN BEELDENDE KUNSTEN. Op verzoek eervol ontslag verleend aan den heer H. F. C. ten Kate, uit de betrekking van direkteur hoofdonderwijzer der schilder- en teekenschool bij de Koninklijke akademie van beeldende kunsten te Amsterdam.

Kerk- en schoolnieuws.

Door den grooten kerkeraad der evangelisch luthersche gemeente te Rotterdam is dingsdag avond, ter voorziening in de vakature bij die gemeente, door het emeritaat, verleend aan den heer J. C. Schultz Jacobi, het volgende achttal predikanten geformeerd: de heeren W. F. Loman te Vlissingen, J. W. T. Lublink Weddik te Utrecht, J. P. G. Westhoff te 's Hage, H. Heyen te Leiden, J. W. Beversen te Kampen, G. T. Bruyn te Monnickendam, J. G. D. Martens aan den Helder en W. F. Barbiers te Gouda, waaruit onmiddellijk het volgende zestal is geformeerd, als: H. Heyen, J. W. Beversen, W. F. Loman, J. P. G. Westhoff, J. G. D. Martens en J. W. T. Lublink Weddik.

Marine en leger.

Ingevolge het door Z. M. bepaalde kontingent suppletie troepen van 1547 militairen, dat in den loop van dit jaar naar Nederlandsch Indië zal worden uitgezonden, zijn door het departement van oorlog de kommanderende officieren van de legerkorpsen uitgenoodigd, hunne onderhebbende manschappen met de gunstige gelegenheid bekend te maken, welke er voor hen bestaat om met eene nieuwe verbindtenis bij het indisch leger over te gaan en voorts niets onbeproefd te laten, om den overgang van militairen bij gemeld leger door gepaste middelen aan te moedigen en te bevorderen.

Gemengde berigten.

Dingsdag is door de kommissie voor de staatsspoorwegen aanbesteed het maken van de aardenbaan, het bouwen van kunstwerken, het leveren van ballast, het leggen van sporen en verdere werken voor den spoorweg tusschen Roosendaal en Bergen op Zoom. Aannemer is geworden de heer Terwindt, te Pannerden, voor f 250,000. — Tijdens het verblijf van den prins van Wallis te Weenen waren in het hotel Zum Erzherzog Karl twintig vertrekken voor hem bestemd. Daarvoor werden 2000 florijnen daags in rekening gebragt. Den hofmaarschalk kwam deze som zoo gering voor dat hij deed onderzoeken of men niet abusievelijk florijnen voor ponden sterling had geschreven, hetgeen echter bleek niet het geval te zijn. — In de vorige week is in den IJssel verdronken een persoon die voor de gemeente Vreeswijk te IJsselstein verpleegd werd. In 1812 trok hij met het fransche leger naar Spanje en Rusland en in 1813 woonde hij den slag bij Leipzig bij. — In de nabijheid van Harderwijk zijn twee veldwachters door eene spookverschijning verrast. Eerst nadat zij met den meesten spoed naar de stad gevlugt waren, mogt het hun gelukken hunne geweren te kunnen afschieten. — In den handel treft men te Breda tegenwoordig bijna geen andere dan belgische munt aan. Vele bazen betalen er ook hunne werklieden mede. — Door de Nederlandsche handelmaatschappij zijn 21 schepen bevracht, waarvan 7 voor Amsterdam, 7 voor Rotterdam, 4 voor Dordrecht en 3 voor Schiedam. — Te 's Gravenhage is onder de ambtenaren bij verschillende departementen van algemeen bestuur eene herinnering rondgegaan aan de cirkulaire van januarij 1844, waarbij zij aangemaand worden zich op een vroeg uur in de bureaux te bevinden. — Er is sprake om te Parijs een schouwburg te bouwen grooter dan die in de Champs Elysées. Naast het opvoeren van andere stukken zou het hoofddoel zijn om ten behoeve van de te Parijs vertoevende engelschen de werken van Shakespeare op te voeren. Deze schouwburg zou den naam moeten voeren Theâtre, anglo-français. — De negers op de plantage Bergendaal hebben zich, volgens berigten uit Paramaribo, vrij verklaard, omdat de émancipatie der slaven hun te lang duurde. Tot herstel der orde zou echter een honderdtal soldaten daarheen worden gezonden. — Op de markt te Poissy zijn door een vermaard vetweider vier paaschossen ten toon gesteld, die hij de namen heeft gegeven van Le cochin-chinois, Le mexico, Le bien-hoa en Le gaëtana. — Het museum van het Louvre te Parijs heeft van een liefhebber van oudheden uit Dublin eenige geschenken ontvangen, waaronder uitmuntend twaalf borstbeelden van romeinsche keizers, elk vijf duimen hoog, waarvan de op zilveren rompen geplaatste hoofden bestaan uit keurig bewerkte edelgesteenten, terwijl de bustes met goud en edelgesteenten zijn bezet; en voorts twee prachtige gouden avondmaalsbekers, die eene gezamenlijke waarde hebben van 50,000 franken. — Blijkens openbaar gemaakt overzigt is de opbrengst der middelen (hoofdsom en opcenten) over de maand januarij geweest f 4,616,282,49 tegen f 4,275,954,49½ in het zelfde tijdvak van 1861.

Thermometerstand.

19 febr. 's av. 11 u. 50 gr.
20 „ 's morg. 7 u. 46 „ 's midd. 1 u. 56 „ 's av. 11 u. 46 gr.
21 „ 's morg. 7 u. 40 „ 's midd. 1 u. 54 gr.

BUITENLAND.

Algemeen overzigt.

De gekonfedereerden der Vereenigde Staten hebben weder een aanzienlijk verlies geleden. Het fort Henry aan de rivier Tenessee is in handen der noordelijken gevallen, die thans een aanval rigten op een ander fort, dat even zeer van groot strategisch gewigt is. Te Richmond hebben ongeregeldheden plaats gehad, waarbij onderscheidene kreten ten gunste van de unie vernomen zijn. In de noordelijke staten wordt het bouwen van kanonneerbooten krachtig voortgezet; de senaat heeft daarvoor tien millioen toegestaan.

Het gerucht van eene nederlaag door de spaansche troepen in Mexiko geleden, dat wij in ons vorig nommer als zeer onwaarschijnlijk hebben voorgesteld, wordt thans door La patrie tegengesproken. Een onjuist berigt in een dagblad van Puebla had tot dat gerucht aanleiding gegeven.

Het spaansche dagblad Epoca bevat den tekst van de proklamatie, welke den 10 januarij door de vertegenwoordigers der drie verbondene mogendheden tot de mexikanen gerigt is. In dat staatsstuk wordt uitdrukkelijk verklaard, dat Frankrijk, Engeland en Spanje alleen ten doel hebben herstelling te bekomen van hunne regtmatige grieven en bescherming te verleenen aan hunne landgenooten. Tegen de geruchten, welke aan de mogendheden plannen tot verovering en inmenging in de binnenlandsche aangelegenheden van Mexiko toeschrijven, wordt nadrukkelijk geprotesteerd.

Het bekende kaperschip Sumter heeft volgens een ander dagblad van Madrid een schip in den grond geboord, 't welk, hoewel onder amerikaansche vlag varende, met steenkolen voor Spanje bevracht was. De bevelhebber van het instruktie eskader van Algesiras heeft een agent naar Gibraltar gezonden om aan den kommandant van het kaperschip ophelderingen te vragen. Die ophelderingen worden met belangstelling verbeid.

Weder heeft het goevernement van Napoleon inlichtingen gevraagd omtrent het doel van de oproeping der bisschoppen naar Rome. Kardinaal Antonelli heeft geantwoord dat deze oproeping geen verpligtend karakter heeft, en slechts dient om aan de plegtigheid van de kanonisatie der japanneesche martelaren luister bij te zetten. Het kabinet der Tuilerien is echter door deze verklaring gansch niet gerust gesteld. Gelijk men in den Moniteur lezen kan, beweert het dat de fransche bisschoppen slechts in de hoogste noodzakelijkheid, en waar het de belangen hunner diocesen geldt, het keizerrijk verlaten mogen. Eén ding is duidelijk: Napoleon wantrouwt de bedoelingen van het pauselijke goevernement. De kloof tusschen de katholieke partij en de napoleontische partij wordt met iederen dag wijder.

Berigten uit Athene van 14 februarij maken gewag van een nieuwen militairen opstand die te Nauplia is uitgebarsten. De stad en de citadel waren in handen der opstandelingen.

Uit Konstantinopel zijn te Marseille weer ongunstige berigten ontvangen. De huisgezinnen der christenen waren uit de voorstad Topphane verdreven.

Polen.

Gelijk reeds uit een onzer vorige nommers blijken kon, zal mgr. Felinski, de nieuwe aartsbisschop van Warschau, als middelaar optreden. Hij wil te gelijker tijd zijn de vriend van het poolsche volk en die van den russischen czaar. In de preek, door hem, bij de heropening der kerken, in de kathedraal uitgesproken, spoorde hij het volk aan om zich toch van alle handelingen te onthouden, welke den argwaan van het goevernement zouden kunnen gaande maken, doch te gelijker tijd het vaderland lief te hebben met een warm hart. Wij willen uit deze rede de volgende merkwaardige woorden mededeelen:

„Indien iemand u verbood voor het vaderland te bidden, voor dat land, hetwelk wij allen beminnen; indien eenige magt ter wereld u dit wilde verbieden, zoude ik tot u zeggen: gehoorzaamt niet aan die magt.

„Laat ons onze klagten brengen voor God en bedenken dat alles is in Zijne handen, dat het kwaad op aarde gestraft wordt, dat de schuldige zijn loon erlangt; en mogen wij het niet zijn, die den toorn Gods doen nederdalen op onze hoofden! Ik vermaan u dus, in den naam van God en in dien van het vaderland, om geen liederen meer te zingen, maar tot den Heiland te bidden. Stelt uw vertrouwen in mij, want ik bedoel het welzijn van uw geboortegrond."

Felinski, ofschoon een zeer jeugdig priester, had tot dus verre de waardigheid van hoogleeraar aan de akademie van St. Petersburg vervuld. Hij had dus geleefd onder de argusoogen van het goevernement. Zijne benoeming door den paus tot aartsbisschop van Warschau schijnt op den czaar den besten indruk te hebben gemaakt. Zelfs moet de czaar te kennen hebben gegeven dat, indien de rust in Polen niet weder op nieuw verbroken wordt, hij met de aanstaande lente in eigen persoon een bezoek aan Warschau zal brengen.

Pruissen.

De motie strekkende om het koningrijk Italië te erkennen, welke, ten gevolge van de spanning tusschen Oostenrijk en Pruissen, in de berlijnsche kamer van afgevaardigden is inge-

ming, ontmoet, gelijk te verwachten was, bij de behoudende partij den felsten tegenstand. Deze partij beweert dat de erkenning van het koningrijk Italië slechts dan eenige reden kan hebben, wanneer Pruissen besloten is voor goed met Oostenrijk te breken. In ieder geval zou zij de verbittering van de zuidelijke duitsche staten in de hoogste mate gaande maken.

Terwijl deze kwestie, die van de bondshervorming en die van Keur-Hessen, hoofden en harten in Pruissen vervullen, verheft een ander geschil, hetwelk gedurende den laatsten tijd voorzigtig was op zijde geschoven, weder dreigend het hoofd. Op den 31 maart e. k. eindigen het financiële jaar en de voorloopige toestand van zaken in Holstein. De deensche dagbladen verzekeren dat hun goevernement op eigen gezag de maatregelen zal doen ten uitvoer brengen, welke door de vergadering der staten van Holstein en de twee groote duitsche mogendheden verworpen zijn.

Frankrijk.

De leading-artikels der fransche dagbladen zijn natuurlijk deze keer aan het ontwerp-adres van den senaat gewijd. Wij hechten aan deze artikels veel gewigt; immers, niet slechts oefenen zij een belangrijken invloed op de publieke opinie uit, maar in menig opzigt kunnen zij ook beschouwd worden als de thermometer van den geest des volks en den toestand des lands. Uit den toon der dagbladen blijkt het best wat het keizerlijke goevernement op dit oogenblik van den slaafschen zin zijner vrienden te hopen, van den tegenstand zijner moeijelijk te bedwingen vijanden te vreezen heeft. Hetgeen men thans zich vermeet te zeggen en ongestraft zeggen kan, of wel hetgeen men thans zich nog gedrongen gevoelt te bemantelen en slechts flaauw en ter sluiks uitspreken durft, openbaart ons waar kracht, moed, zelfvertrouwen gevonden worden, bij de regering of bij de oppositie. Om deze redenen grepen wij met brandende nieuwsgierigheid naar het laatste nommer van de twee voornaamste bladen der oppositie: het Journal des débats en Le temps.

Het Journal des débats is ook thans weder, hoe eerbiedwaardig ook, uiterst gematigd en voorzigtig. Welligt bezit het keizerlijke goevernement geen feller vijanden dan de kundige en brave mannen, die de kolommen der „débats" met hunne sierlijke en vernuftige artikels vullen. De namen van Alloury, de Sacy, Cuvillier-Fleury, Prévost-Paradol, verdienen met eere te worden gekroond. Maar hunne verontwaardiging, hoewel opregt, is niet hartstogtelijk; hun ijver, hoewel volhardend, is niet gloeijend; hun toorn, hoewel vreeselijk, is niet onstuimig. Zij zijn afkeerig van ieder uiterste; wel ademt elk hunner woorden verachting van onregt en willekeur, maar de stuiptrekkingen der woede zijn hun vreemd; zij zijn de aristokraten, de classici der fransche journalistiek; mannen van hooge beschaving, die niet schelden, die niet vloeken; steeds zich zelve meester; nimmer vallen zij den vijand te lijf met een lompen knods; hunne wapenen zijn gepolijst en blinkend; hunne bewegingen kunstig en bevallig. Zij zijn ook uiterst behendig en weten in eene merkwaardige mate te paren de sluwheid der slangen aan de opregtheid der duiven: zij zeggen veel en durven veel, maar stellen zich zelden bloot aan de vervolgingen der censuur. Met kalmte en waardigheid bespreken zij zelfs het ontwerp-adres van den senaat, hetwelk ons, vreemdelingen, het bloed doet koken in de aderen.

Niet aldus de schrijvers van Le temps. Ook deze staan vooraan in de gelederen der kundigsten van Frankrijk. De hoofdredakteur Nefftzer is bij alle vrienden van wetenschap bekend als de talentvolle uitgever der Revue germanique. Maar de toorn van deze mannen gelijkt op een verteerend vuur. Zij dragen een bijl en hakken zonder rust, hakken met woede op den boom des kwaads. Zij rusten niet, maar strijden op leven en dood. Zij willen den vijand verpletteren of zelve bezwijken. Ook heeft Le temps reeds, gedurende den korten tijd van zijn bestaan, twee waarschuwingen ontvangen. Nog ééne en dit blad is geschrapt van de rol der fransche journalen. Stout en openhartig is de blaam, dien het werpt op het adres van den senaat. Wij willen het gansche artikel, door Nefftzer aan dit onderwerp gewijd, laten volgen: men zal het met belangstelling lezen.

„Het ontwerp-adres, gisteren aan den senaat medegedeeld, is weder niet anders dan eene omschrijving van de troonrede. Evenwel schijnt het ons toe dat men eenigen vooruitgang bij het vorige jaar kan opmerken, en dat de kommissie van den senaat hier en daar aan hare gedachten een vrijer en onafhankelijker wending heeft weten te geven. Maar het stuk in zijn geheel genomen ademt nog te zeer den toon der vleijerij; meer lof, dan raad wordt aan het goevernement geschonken. En toch verdient het bovenal de taak der groote staatsligchamen te heeten, door hun voorbeeld te toonen, dat tusschen de uitersten van slaafsche aanbidding en stelselmatige veroordeeling er plaats bestaat voor eene wijze, gematigde en krachtige overtuiging, welke zich noch door toegenegenheid, noch door haat verblinden laat. Wanneer een goevernement tien jaren zich staande heeft gehouden, wanneer men iederen dag herhaalt, dat het door eene verpletterende meerderheid zich gerugsteund ziet, wanneer het gedurende tien jaren geen enkelen hinderpaal heeft ontmoet, zou het dan nog ontijdig zijn den geest der kontrôle tegen dien der onderworpenheid in te ruilen? En zou het betoon van geringschatting zijn, met minder spaarzaamheid aan het goevernement zijne raadgevingen mede te deelen, wanneer men nogthans erkent dat het die hoog noodig heeft? Op het einde van haar ontwerp zegt bij voorbeeld de kommissie, na vooraf verklaard te hebben dat de senaat aan de politiek van den hartstogt nimmer eenig offer zal brengen: „wij vergeten niet dat, indien vrijheid, met onafhankelijkheid gepaard, slechts waarachtig kan zijn, vrijheid, door gematigdheid ingetoomd, slechts duur kan hebben." Wij onderteekenen deze woorden, wij juichen ze toe van ganscher harte. Wij zouden zelfs durven beweren dat vrijheid en gematigdheid zoo onafscheidelijk zijn verbonden, dat zij in zekeren zin woorden van eenerlei beteekenis kunnen heeten. Maar wij meenen dat de kommissie slechts dan de volle waarheid zou hebben uitgesproken, wanneer zij er op had laten volgen dat gematigdheid niet minder voor de overheid dan voor de vrijheid onmisbaar is.

„Overigens moet erkend worden dat lof toe te zwaaijen niet altijd zoo gemakkelijk is als men wel denkt; wij houden er ons dan ook van overtuigd dat in hetgeen de kommissie aangaande de konstitutie van 1852 zegt, hare woorden slechts zeer flaauw hare bedoelingen hebben afgespiegeld. Wat toch zegt zij? Na „de gedenkwaardige hervorming, welke weinige dagen geleden plaats greep" te hebben toegejuicht, voegt zij hierbij: „de wetgeving van 1862 zal ten volle bewijzen dat de konstitutie van 1852 voor geen enkele behoeft onder te doen betreffende de waarborgen, welke zij aan het land verleent, van toezigt op en evenwigt in het budget en billijkheid in de belastingen." Het bewijs is dus nog niet gegeven, het moet nog volgen, en indien de lezer, hetgeen hem natuurlijk vrij staat, de woorden der kommissie letterlijk verklaren wil, zoo zal hij er uit moeten afleiden dat vóór de laatste hervorming, wier uitwerking zich slechts in de toekomst kan doen gevoelen, die zoo gevierde konstitutie niet gelijk had gestaan met sommige konstituties van vreemde landen of vroegere jaren. De kommissie heeft zulks natuurlijk niet bedoeld, maar zij heeft het wel gezegd.

„De paragraaf betreffende Italië werd met ongeduld verbeid, en zal gewis opgang maken. De kommissie laakt in éénen adem „de onbekookte hartstogtelijkheid en de buitensporige begeerten" van het italiaansche goevernement en volk, en „de onverzettelijkheid, de onwrikbaarheid" van het hof van Rome. Zij meent dat „de grootste werken slechts door kalmte en gematigdheid kunnen worden tot stand gebragt"; maar zij zegt tevens dat „de regtvaardigste zaak, door halstarrig weigeren in strijd met eene goede leiding der menschelijke aangelegenheden, op het dwaalspoor kan worden gevoerd." Deze laatste volzin is eene waarschuwing aan het pauselijke goevernement; blijkens de jongste depeches van den heer de Thouvenel, stemt hij overeen met de bedoelingen van het fransche goevernement; en wanneer men de overgroote gematigdheid van het ligchaam in aanmerking neemt, dat hem ter neder schreef, moet men erkennen dat hij voldoende licht werpt over den tegenwoordigen stand van zaken.

„De paragraaf over den burgeroorlog der Vereenigde Staten is wat zij moest zijn: volgens ons oordeel, is zij het duidelijkste en meest bevredigende gedeelte van het gansche adres. Niet slechts spreekt zich de kommissie krachtig uit ten gunste der onzijdigheid; maar zij voegt er bij, en dat is eigenlijk het groote punt: de worsteling zal des te korter duren, naar mate „vreemde invloed" er zich niet inmengt. Ziedaar juist hetgeen wij zonder ophouden herhalen. Wanneer het Zuiden zal weten dat deze overtuiging van het fransche en engelsche goevernement is, zoo zal het weldra tot onderhandelen geneigdheid gevoelen. De paragraaf over Mexiko in tegendeel laat veel te wenschen over, want zij doet niet genoeg uitkomen het oorspronkelijk doel der expeditie, hetwelk om geen prijs moet worden voorbij gestreefd.

„De kommissie kondigt de bewerking van een ontwerp van kolonisatie voor Algerië aan; zij betreurt tevens, en te regt, de traagheid, waarmede de kolonisatie plaats grijpt. Wij weten niet welke regelen betreffende dit punt zullen worden vastgesteld; maar één ding is zeker: de kolonisatie zal kwijnen, zoo lang zij niet in Algerië, gelijk in de Vereenigde Staten en in de engelsche koloniën, zich vrij van alle banden gevoelt. Vooral in die landen waar alles nog moet worden in het leven geroepen, openbaart zich zonneklaar de magteloosheid van reglementaire bepalingen. Niets wordt gesticht tenzij door vrijheid: Algerië is er het treffend bewijs van.

„Een vrij groote paragraaf wordt aan de verschillende wijzigingen in het belastingstelsel gewijd, welke weldra zullen worden voorgesteld. De kommissie hoopt met het goevernement, „dat de verhoogingen, welke uit den aard der zake op de talrijkste volksklasse het meest zullen drukken, slechts tijdelijk mogen zijn;" zij gaat verder en beweert dat op die wijze „de keizer voldoende zal logenstraffen die bewering, welke zoo dikwijls vóór zijn tijd bewaarheid is geworden, dat namelijk eens ingevoerde belastingen in Frankrijk eeuwig blijven." Wij nemen die blijde voorspelling van ganscher harte aan, en willen ons des te meer met die verwachting vleijen, daar de ervaring van het oogenblik veeleer strekken kan tot bewijs dat, in tegendeel, de verminderingen der belastingen van geen langen duur zijn.

„Zonder aarzeling hechten wij ons zegel aan de wenschen der kommissie ten gunste van eene vermeerdering van het budget van openbaar onderwijs, en wij stellen ons voor opzettelijk dit punt later te bespreken. Hetgeen men reeds gedaan heeft is niet zonder beteekenis; maar toch kunnen wij in dit opzigt ons nog geenszins met Engeland en Duitschland op ééne lijn stellen. De kommissie eischt tevens, in zeer goede bewoordingen, eene verhooging van de traktementen van de lagere leden der geestelijkheid. Wij ijveren, gelijk men weet, voor de afschaffing van het budget van eerediensten; indien men evenwel deze radikale oplossing der kwestie ter zijde schuift, is de wensch der kommissie zoo billijk mogelijk. Zoo lang de staat zich met het traktement der priesters belast, moet hij deze taak op gepaste wijze volbrengen. Maar hoe de gelden te verzamelen, welke al deze zoo noodzakelijke verhoogingen dekken kunnen? Wij gelooven ze slechts in het budget van oorlog te kunnen vinden. Wie het doel wil, moet ook de middelen willen. Indien de senaat zich luide had doen hooren voor eene aanmerkelijke vermindering van het staande leger, zou hij werkelijk aan het land eene groote dienst bewezen hebben."

Men ziet het: opregtheid en geestkracht zijn in Frankrijk nog niet geheel uitgedoofd. Zoo lang er in een land mannen gevonden worden, die zoodanige taal durven voeren, wanhope men niet! De toekomst zal beter zijn dan het heden.

Maar terwijl de vrijzinnige partij in het ontwerp-adres van den senaat aldus aanleiding vindt om ruiterlijk tegen het goevernement op te komen, verheft ook de klerikale partij hare stem en doet ons hooren hoe bitter zij is teleur gesteld. Het dagblad L'union geeft een vrijen loop aan „de pijnlijke gewaarwordingen," welke de paragraaf van het adres betreffende de romeinsche kwestie bij hem heeft opgewekt. Hij vergelijkt het adres van het vorige met dat van het tegenwoordige jaar, en „gevoelt zich gedrongen om ten nadeele van het ontwerp van 1862 een onderscheid van taal en gedrag tegenover het pauselijke goevernement aan te wijzen, waardoor alle voorstanders van het wereldlijk gezag diep moeten gegriefd worden." Ook L'ami de la religion is getroffen door het kontrast tusschen het adres van 1861 en dat van 1862; terwijl in het eerste de pogingen van Piemont als „onregtvaardige aanrandingen" worden gebrandmerkt, zijn het thans slechts „buitensporige eischen," welke aan eene „groote en heerlijke onderneming" oogenblikkelijk nadeel zouden kunnen berokkenen.

Maar vooral is dit dagblad verontwaardigd over het verwijt aan het pauselijke goevernement gerigt van „door halstarrig weigeren" wat er goed mogt zijn in zijne zaak geheel bedorven te hebben, terwijl het adres van het vorige jaar slechts wees op een „tegenstand, welke niet in alle opzigten met de regelen der politieke wijsheid was overeen te brengen." Het ultramontaansche orgaan Le monde eindelijk ziet in bedoelde paragraaf van het adres „een vonnis over het gedrag des pausen geveld." Wanneer men nu in aanmerking neemt dat, gelijk hierboven reeds gezegd is, het adres kan beschouwd worden als de echo van de taal des keizers, zoo blijkt uit dit alles overtuigend dat het napoleontische goevernement, op kunstmatige wijze het evenwigt trachtende te houden tusschen de partij van vooruitgang en die van reaktie, verre van alle partijen tevreden te stellen, ze veeleer alle tegen zich in het harnas jaagt. Voortaan kan de fransche regering evenmin op den steun der klerikalen als op dien der liberalen rekenen. De tijd nadert met rassche schreden, waarop zij gansch alleen zal staan en plotseling bezwijken, gelijk zij plotseling verrezen is.

Ondertusschen is door het wetgevend ligchaam weder een nieuw ontwerp van wet met eene meerderheid van 221 stemmen tegen 11 aangenomen. Bedoeld ontwerp heeft betrekking op de leeningen, welke door departementen, gemeenten, hospitalen en andere liefdadige instellingen gesloten zullen moeten worden, ten einde aan de konversie der 4½ pct. in 3 pct. te kunnen deel nemen. Gelijk ieder begrijpt zijn de obligaties van 4½ pct., welke een betrekkelijk grooten interest opleveren, vooral in handen van hen die hun geld op voordeelige wijze voor een geruimen tijd plaatsen willen, zonder aan de spekulatiën der beurs deel te nemen. Men zal dus niet verwonderd zijn te vernemen dat het vijfde gedeelte van de som, welke gekonverteerd moet worden, door de instellingen bezeten wordt, met welke het wetgevend ligchaam zich bezig heeft gehouden. De vraag, welke het te beslissen had, gold niet zoo zeer de wijze, waarop de leening door deze instellingen moest gesloten worden, als wel het voordeel of nadeel, hetwelk uit den maatregel door het goevernement ingevoerd voor haar zal voortspruiten.

Al mogen de handelingen van het goevernement bij de stemming zijn goedgekeurd, toch heeft ook hier de oppositie eigenlijk de zege behaald: immers zij heeft zonneklaar aangetoond dat de konversie aan de liefdadigheidsinstellingen eene schade van 22 millioen zal berokkenen, welke zij zullen moeten betalen om hare papieren tegen 3 pct. in te ruilen, terwijl de overige inrigtingen, door administratieve kommissies beheerd, bij deze zelfde gelegenheid een zuiver verlies van 45 millioen zullen lijden. Wel zal het kapitaal dier inrigtingen, terwijl zij een gedeelte van hare inkomsten zullen opofferen, eene betrekkelijk hoogere waarde verkrijgen, maar deze vergoeding is slechts schijnbaar; immers, bedoelde inrigtingen zoeken geen verbetering van kapitaal, maar vermeerdering van inkomsten. Ook werd zulks zeer goed door het goevernement vier jaren geleden, in 1858, begrepen, toen het tot de liefdadigheidsinstellingen op deze wijze sprak: „Wat baat u het cijfer van uw kapitaal, daar gij u slechts van uwe inkomsten bedient: ruilt uwe landerijen tegen renten in." Thans, in 1862, redeneert het goevernement op eene geheel andere wijze; het vergeet wat het vroeger gezegd heeft, en spoort de liefdadigheidsinstellingen aan om de waarde van haar kapitaal te verhoogen, al mogen zij dan ook in het vervolg wat minder interest genieten.

En wat heeft de redenaar van het goevernement, de heer Vuitry, op deze afdoende argumenten, door de heeren Javal en Picard te berde gebragt, kunnen antwoorden? Niets van eenige beteekenis. Hij heeft gezegd dat het aan de liefdadigheidsinstellingen volkomen vrij staat aan de konversie geen deel te nemen, daar zij thans vrijwillig is, mits zij dan ook maar in vervolg van tijd geen klaagtoonen doen hooren, indien er welligt eene gedwongene konversie zal worden uitgeschreven en deze haar nog grooter schade zal berokkenen.

Men doe deze woorden, zoo men kan, overeenstemmen met de leugenachtige cirkulaire van de Persigny, waarin beweerd wordt dat het goevernement, niet door eigen belang gedreven, maar slechts uit bezorgdheid voor het lot van den onderdaan, de wet op de konversie heeft ingediend, en vrage dan zich zelf af of ook hier niet het keizerlijke bewind met eigen handen zich een graf delft en aan de oppositie de wapenen aanbiedt, welke het vellen zullen.

Doch dit is niet alles. Eergisteren zou er in Parijs ministerraad gehouden zijn onder het voorzitterschap des keizers, ten einde over de middelen te beraadslagen, welke tot handhaving van het bedreigde staatskrediet kunnen worden aangewend. Het doel van het goevernement toch is op dit oogenblik niet slechts de konversie te doen gelukken, maar tevens het staatskrediet te versterken, in plaats van het te verzwakken. Ziedaar waarom te Londen met het huis Baring eene leening van vier millioen pond sterling moest gesloten worden, welke echter wegens hare ontijdige ruchtbaarheid afsprong. Sedert het mislukken van die poging zijn te Parijs de aankoopen gestaakt, welke den koers der rente staande hielden. De daling is zelfs zoo geducht geworden, dat de krachtigste maatregelen alleen het staatskrediet voor een zwaren slag behoe-

den kunnen. Fould zou dan ook in den ministerraad volmagt hebben gevraagd om met het syndikaat der bankiers in overleg te treden, ten einde in de behoeften van het oogenblik te voorzien. Welke de uitslag der beraadslagingen is geweest, kan moeijelijk met zekerheid gemeld worden; maar zoo veel is zeker dat de ministerraad om 2¼ uur uiteen ging, en dat omstreeks 2½ uur de rente, welke nog steeds 70—25 en 70—30 deed, plotseling tot 69—60 en 69—65 gedaald was.

Italië.

Een der dagbladen van Turijn bevat een uitvoerig verhaal van een aanslag op het leven van den markies de Lavalette, Frankrijks gezant te Rome, beproefd op het oogenblik dat hij uit zijn rijtuig was gestapt en zijn hotel wilde binnen treden. Gelukkig werd de aanslag verijdeld, en drie personen met stylets en revolvers gewapend werden onmiddellijk in hechtenis genomen. Deze behooren alle drie tot de legitimistische partij maar zijn van zeer verschillenden landaard: de eene is een belg, de ander napolitaan, de derde is uit Beijeren. Zij zullen voor een militaire regtbank van franschen teregt staan. Hoewel geen der fransche dagbladen van dit voorval eenige melding heeft gemaakt, verdient het berigt wel vertrouwen, daar het ook door de Italia, een dagblad dat met de regering in naauwe betrekking staat, is overgenomen.

HANDELSBERIGTEN.

Graanmarkten.

AMSTERDAM 21 februarij. Tarwe en gerst onveranderd. Raapolie op zes weken f 44¼. Lijnolie op zes weken f 36¼.

DORDRECHT 20 februarij. Tarwe was heden 20 en gerst 10 cent hooger; rogge en haver bleven onveranderd; paardenboonen gingen 30 cent hooger; boekweit en koolzaad ruimer; raapolie f 42½.

OOSTBURG 19 februarij. Bij redelijken aanvoer bestond heden niet veel vraag voor granen; alleen wigtige tarwe en wintergerst werden omtrent als voren betaald, doch mindere kwaliteiten zijn bepaald lager te noteren. Er werd heden besteed voor tarwe f 11,60 a f 11,25, afwijkende en blaauwe f 11 a f 10. Rogge f 7,80 a f 7,50; wintergerst f 6, a f 6,10, zomer dito f 5 a f 5,60; haver f 2,75 a f 3,50; kanariezaad f 8 a f 9; paardenboonen f 7,50 a f 8,25; groene erwten f 10 a f 10,75.

MIDDELBURG 20 februarij. Er was heden meer graan, zoowel uit onze naburige eilanden, als ook uit Walcheren ter veil, doch daar de kooplust zeer beperkt was, zoo ging in den handel niet veel om; voor verzending scheen ook weinig vraag naar tarwe te zijn, en wat men daarvoor kocht was niet dan aan lage prijzen. Nieuwe zeeuwsche tarwe f 11 a f 10; voor puike werd f 11,25 betaald. Jarige walchersche tarwe hield men op f 11 vast, doch daarin ging niets om. Puike nieuwe walchersche tarwe f 12, f 11,75, mindere f 11,50 a f 11 naar deugd. Puike zeeuwsche rogge f 9; jarige was aan f 7,50 de mud te koop. Gerst, ofschoon meer aan, had alleen in de beste soorten genegen koopers. Puike wintergerst f 6, mindere f 5,50 moeijelijk te verkoopen. Puike zeeuwsche zomergerst f 5,75, gewone f 5,60, mindere f 5,40. Puike walchersche zomergerst f 5,90, mindere f 5,75 de mud. Puike walchersche witteboonen f 13, mindere f 12,50. Puike walchersche bruineboonen f 16 a f 15 naar deugd. Puike walchersche paardenboonen f 8,25, f 8,10 en f 8. Puike walchersche groene erwten voor de zaai waren niet beneden de f 13 te koop; goede kookerwten f 12,75 a f 12,50 en f 12 de mud. Zeeuwsche groene erwten f 11. Zeeuwsche paardenboonen f 7,75. Koolzaad niet getoond.

Raapolie f 43½. Lijnolie f 39. Patentolie f 45½ per vat op zes weken. Raapkoeken per 1040 stuks f —. Lijnkoeken harde f 13, zachte f 15½ per 104 stuks,

Gemiddelde marktprijzen.

	per ned. mud.		per ned. mud.
Tarwe . . .	f 10,25 à f 12,—	Paardeboonen	f 7,75 à f 8,25
Rogge oude	- 8,75 à - 9,—	Gr. erwten .	- 11,50 à - 13,—
Gerst wint .	- 5,75 à - 6,—	Witte erwten .	- —,— à - —,—
Dito zom. .	- 5,40 à - 5,90	Graauwe dito	- —,— à - —,—
Haver . . .	- 4,— à - 4,50	Kool en raapz.	- —,— à - —,—
Boekweit .	- —,— à - —,—	Aardappelen.	- 3,75 à - 4,75
Witteboonen	- 11,50 à - 13,—		per ned. pond.
Bruineboon.	- —,— à - 16,—	Versche boter	f 1,25 à f 1,35

Middelprijzen van bakbare tarwe f 11,50 en rogge f 8,80.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 21 februarij.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½ pct.	63⅞
	dito Nationale dito	3 „	—
	dito dito dito	4 „	98¾
	Aand. Handelmaatschappij	4½ „	139¾
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5 „	102¾
	Certifik. Hope & co.	4 „	72⅞
	dito dito 1855, 6de serie	5 „	92⅝
	dito	6 „	53¾
	Aand. spoorweg		190¼
	Leening 1860	4½ „	89⅝
Polen.	Schatkistobligatien	4 „	76¼
Spanje.	Obligatien	2 „	43⅝
	dito binnenlandsch	3 „	48⅝
	Certifik. coupons bewijzen		—
	Krediet instelling		—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5 „	48⅝
	dito amsterdamsche	5 „	70
	dito nationale	5 „	57⅝
	dito 1847/1852	2½ „	—
	Bank aktien	3 „	723
Belgie.	Certifikaten bij Rothschild	2½ „	—
Portugal.	Obligatien	3 „	46¼
	dito nieuwe	3 „	45¼
Grenada.	dito		16
Venezuela.	dito	2½ „	24¼
Illinois.	dito	7	[illegible]
Mexiko.	dito	3	[illegible]

Londen 20 februarij, ten 12 ure, Consols, 92¼.
Weenen 19 febr. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 70,60.
Parijs 20 febr. (slotpr.) 4½ pct. compt. —,— 3 pct. 70,15.

ZEETIJDINGEN.

Sedert 19 dezer zijn de reede van Vlissingen gepasseerd, bestemd voor Antwerpen: *Paul Friedrich Pogge*, gez. J. H. Niemann, *Quickstep*, gez. W. Easson, *Telegraph*, gez. M. Johannesen, allen van Odessa; *Marie Victorine*, gez. Lorine, *Trois Marguerite*, gez. P. Blanchereau, beiden van Camillas; *Marie Rosalie*, gez. Grounel, *Anna*, gez. I. Stephany, beiden van Requijade; *Phaebus*, gez. J. Coack, Spanje; *Elizabeth Johanna*, gez. Lackrooy, Buenos Ayres; *Eagle*, gez. G. Scarpali, Scalanova; *Conte Szecheny*, gez. I. Catturich, Triëst; *La Pensée*, gez. J. Lorraine, Bordeaux.

Van Antwerpen gekomen en van de reede naar zee gezeild: *Orpheus*, gez. Wessels, New-York; *Waborne*, gez. Hall, *Maria Charlotte*, gez. Osburn, beiden naar Londen; *U. L.*, gez. Nicholls, Lynn; *Ottowa*, gez. Pearson, Hartlepool; *Hannah Park*, gez. Mattews, Sunderland; *Paul*, gez. Meijen, Triëst; *Albert Gallatia*, gez. Creewij, New-York; *Courrier de Rouen*, gez. Leroy, Newcastle; *Edel Catharine*, gez. Hansen, Malmoë; *Martinet*, gez. Chappel, Hull; *Jonadab*, gez. Grenfeld, Swansea; *Bato*, gez. Meijer, Montevideo; *Johanna Petronella*, gez. Hillebrand, Lissabon.

ADVERTENTIEN.

Heden overleed, tot onze innige droefheid, na een kortstondig lijden, onze geliefde Moeder en Behuwdmoeder CORNELIA OOLE, Weduwe van PIETER VAN OOIJEN, in den ouderdom van bijna 84 jaren.

Middelburg, den 19 Februarij 1862. Uit aller naam, M. VAN OOIJEN.

Eenige kennisgeving.

Heden overleed, na langdurig doch geduldig lijden, onze beminde Zoon SIMON, in den jeugdigen leeftijd van bijna 23 jaren.

Vlissingen, den 21 Februarij 1862. W. VAN DER OS. J. VAN DER OS, ABRAHAMSE.

De Familie CALKOEN betuigt haren welmeenenden dank, voor al de bewijzen van hartelijke deelneming in haar smartelijk verlies ondervonden.

St. Laurens, 21 Februarij 1862.

AANKONDIGING.

De bekende en onbekende Schuldeischers in de, onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde, Nalatenschap van wijlen den Heer THIERRY JEAN GERSEN, in leven Hoofd-onderwijzer in de openbare School voor *gewoon en meer uitgebreid lager onderwijs* te Middelburg, aldaar gewoond hebbende en op den 21 Julij 1861 overleden, worden, ten gevolge van artikel 1082 van het Burgerlijk Wetboek, opgeroepen om tegenwoordig te zijn op Vrijdag den 4 April 1862, des namiddags ten één ure, in het Nederlandsch Logement in de Abdij te Middelburg, bij het afleggen der *Rekening en Verantwoording van het* beheer in gemelde Nalatenschap gevoerd. Zullende vervolgens, indien er geen verzet plaats heeft, tot de uitbetaling der schuldvorderingen, naar mate van het bestaande saldo, worden overgegaan.

Middelburg, den 21 Februarij 1862.
HUBERTUS REKKER, Procureur.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 7 Maart 1862, des voormiddags ten elf ure, zal in de Gemeente-Kamer te **Ritthem**, (Provincie Zeeland, Eiland Walcheren), onder nadere goedkeuring, in twee Perceelen worden aanbesteed:

a. **Het met Klinkermoppen bestraten van den Zandweg van Ritthem naar Oost-Souburg, over 2400 Ellen lengte,** en

b. **Het bouwen van een TOLHUIS met daarbij behoorenden Slagboom.**

Deze Aanbesteding zal geschieden bij Inschrijving en Opbod. De Bestekken en de Teekening van het Tolhuis liggen ter inzage in de Gemeentekamer te Ritthem, de Societeit DE VERGENOEGING, te Middelburg, en de Societeit DE UNIE, te Vlissingen. Voorts zal er twee dagen vóór den dag der aanbesteding aanwijzing in loco worden gedaan, van 10—3 ure, terwijl nadere informatien te bekomen zijn bij den Burgemeester van Ritthem.

PUBLIEKE VERKOOPING op Dingsdag 25 Februarij, 1862, des morgens 10 ure, in gevolge Regterlijke magtiging, in **het Huis halfwege** aan den Veerschen Rijweg, ten overstaan van den Notaris D. VERHULST, van

NEGEN PERCEELEN

BOUW- EN WEILAND,

gelegen aan en bij den Straatweg van Middelburg naar Veere, zamen groot 13 Bunders, 7 Roeden, 94 Ellen.

Breeder bij uitgezette Biljetten omschreven.

Informatien verkrijgbaar bij genoemden Notaris.

De Notaris P. VAN DE GRAFT zal op Woensdag den 26 Februarij 1862, des *voormiddags* ten 10 ure, in de Gemeente **Nieuw- en St. Joosland**, op de Hofstede bewoond door ANTHONIJ DE KRAKER, in het openbaar te koop aanbieden

EEN KAPITALEN BOEREN INSPAN,

bestaande in: een bruin-bles Ruinpaard oud 10 jaar, een [illegible] Merriepaard oud 13 jaar, een zeem-bles Ruinpaard oud 18 jaar, een dito Merriepaard oud 17 jaar, een bruin Ruinpaard oud 13 jaar, zes Melkkoeijen, een tweejarige Vaars, een jarige dito, drie Kalvers, drie vette Varkens, 20 Hoenders en twee Hanen, twee Ka[illegible]uden en Hokken, Twee Menwagens, Driewielskar, Chais, twee kleine Ploegen, Waleploeg, vier ijzeren en vier houten Eggen, Rolblok, Sleepdeur, twee Sleden, Slijpsteen, Kruiwagen, Bonsingval, drie Spekstanders, *Windmolen*, *Geesselstoel* en Steen, twee Taskleeden; voorts Bouw-, Melk- en Zolder-Gereedschappen, Huismeubelen en wat meer zal worden geveild.

BOEREN INSPANNEN.
***PUBLIEKE VERKOOPINGEN* in 1862.**

Op Woensdag 5 Maart 1862, 's morgens 9 ure, bij SALOMON BOONE ERVEN, in **Camperland**, van 9 schoone **Werkpaarden** van 4 tot 16 jaar, en eene Zeem-blesse Merrie 1 jaar; 10 zeer goede **Melkkoeijen,** twee kalfdragende Vaarzen, vier Runders, vette en magere Varkens, Pluimgedierte, Honden en veel **Bouw-** en **Melkgereedschap** en **Huisraad.**

Op Woensdag den 12 Maart 1862, om 10 ure, onder **Colijnsplaat,** bij ISAAC SERIER, van 6 schoone **Werkpaarden** van 4 tot 16 jaar, en eene tweejarige Merrie; *zes zeer goede* **Melkkoeijen,** drie Runderen, Varkens, Karnhonden, Pluimgedierte, **Bouw-** en **Melkgereedschap.** J. W. VADER, Notaris.

NEDERLANDSCHE HANDELMAATSCHAPPIJ.
VEILING TE AMSTERDAM.

Op Woensdag den 19 Maart 1862,

van ongeveer:

31900	Kranj. en Kann.	JAVA	**Suiker,**	ligg. te	Amsterdam,
17100	„	„	dito,	„ „	Rotterdam,
5900	„	„	dito,	„ „	Dordrecht,
2900	„	„	dito,	„ „	Schiedam,
6400	„	„	dito,	„ „	Middelburg.

Amsterdam 20 Februarij 1862.

Men zal in den loop der maand April 1862, binnen **Middelburg,** in het openbaar te koop aanbieden:

HET KASTEEL WESTHOVE,

gelegen in het Eiland Walcheren, Provincie Zeeland, nabij de Badplaats DOMBURG, omringd door Vijvers, met groote Koetshuizen en Stallen, Broeikassen, Tuinmans- en Boschwachters Woningen, Bosch, beplant met zware Eiken, Olmen en andere Boomen, en Bouwlanden, zamen ter grootte van ongeveer 34 Bunders. — Nader breeder te vermelden.

Informatien deswegens kunnen worden bekomen ten Kantore van den Heer P. DUMON TAK, te Middelburg.

UIT DE HAND TE KOOP
EEN DRIELINGS BOERENWAGEN,
te bevragen bij S. SANDERSE, te Zoutelande.

UIT DE HAND TE KOOP **250 Mudden beste JAMME-POOTAARDAPPELEN,** wier opbrengst in het afgeloopen jaar het grootste beschot heeft geweest in en onder de Gemeente Oud-Beijerland; zijnde des verkiezende te bekomen van eene Mud tot 250 Mud toe. Nader te bevragen en te bekomen bij den Eigenaar W. SCHIPPER I.z. te **Oud-Beijerland.** Brieven franco.

De ondergeteekende heeft in Depôt ontvangen onderscheidene soorten van **SIGAREN,** en beveelt zich bij hare Stadgenooten aan. Zij hoopt door soliede bediening UEd. gunst te verwerven.

Tevens **opruiming van Broderien.**

H. SCHOEMAKER.
Groote Markt te Vlissingen.

BENOODIGD goede Oude **STRAATKLINKER,** voor eene oppervlakte van 150 vierkante Ellen. Opgave van soort en prijs, in Persoon of met gefrankeerden Brief, aan den Burgemeester van Westkapelle.

Met primo Maart een **Wagenmakersknecht** benoodigd bij A. LUTEYN, te Koudekerke.

Wordt een **Huisknecht** gevraagd tegen April e. k. Adres bij de Boekverk. VAN BENTHEM & JUTTING.

Met 1e Maart eene **Meid** benoodigd die met Pot en Wasch kan omgaan, bij Mevr. DAMME, Houtkade, H 112.

Voor goed Loon vraagt Mevr. WIPFF te Vlissingen met 1e Mei, eene bekwame **Keukenmeid** (liefst P. G.) knap voor het werk.

De gerenommeerde C. BECKER'S BALANSEN EN BASCULES worden uitsluitend vervaardigd en zijn te bekomen in de Fabriek van Wis- en Natuurkundige Instrumenten van BECKER & BUDDINGH, Arnhem, en zijn o. a. mede verkrijgbaar bij den Heer ANT. VAN DEN BROECKE, te Middelburg.

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.
Uren van vertrek in Februarij.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Zondag	23	's morg.	7 ure.	Zaturdag	22	's morg.	9,45
Woensdag	26	„	9,30	Dingsdag	25	„	6 ure.
Vrijdag	28	„	10,30	Donderdag	27	„	7 „

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.